

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

حمزه علی شاه- تارنمای ژاکوبین
برگردان: م. میرفخرائی
۱۵ می ۲۰۲۲

اسرائیل، روزنامه نگار "شیرین ابو عاقله" را به قتل رساند.

فلسطینی ها پوسترهایی در دست دارند که نشان می دهد شیرین ابو عاقله، روزنامه نگار باسابقه الجزیره، که هنگام پوشش حمله اسرائیل به اردوگاه آوارگان جنین در ۱۱ می ۲۰۲۲ در شهر الخلیل کرانه باختری به ضرب گلوله کشته شد. (هزن بادر / خبرگزاری فرانسه از طریق گتی ایماژ)

اوایل صبح امروز، نیروهای اسرائیلی با خونسردی، شیرین ابو عاقله، خبرنگار الجزیره را کشتند. متأسفانه، این برای اسرائیل چیز جدیدی نیست، زیرا کشتن خبرنگاران را به یک امری عادی تبدیل کرده است. امروز صبح، بسیاری از ما با خبر کشته شدن شیرین ابو عاقله، روزنامه نگار کهنه کار الجزیره در کرانه باختری اشغالی از خواب بیدار شدیم. این زن پنجاه و یک ساله در حال پوشش دادن حمله ارتش اسرائیل به اردوگاه آوارگان فلسطینی در جنین بود که با وجود پوشیدن جلیقه مطبوعاتی توسط یک تک تیرانداز اسرائیلی مورد اصابت گلوله قرار گرفت.

گزارش‌های دست اول می‌گویند که حتی زمانی که او پس از اصابت گلوله به زمین افتاد، تیراندازی به سوی او ادامه یافت و این کار مانع از رسیدن خبرنگاران دیگر برای کمک به او شد.

نفتالی بنت، نخست وزیر اسرائیل، با ابراز عدم پشتیبانی مشخص، ادعا کرد که اطلاعات اسرائیل حاکی از آن است که فلسطینیان مسلح مسئول مرگ این روزنامه نگار بوده اند. اما ولید العمری، رئیس دفتر الجزیره در بیت المقدس گفت که ابو عاقله عمداً کشته شد و در محل تیراندازی هیچ برخوردی با افراد مسلح صورت نگرفت.

شاتها حنایشه، روزنامه‌نگار شبکه خبری قدس که شاهد این حادثه بود، در مصاحبه با گاردین، به یاد می‌آورد: «ما گروهی بودیم که لباس مطبوعاتی داشتیم و شیرین حتی کلاه ایمنی به سر داشت. بنابراین واضح است که هر کسی که به او شلیک کرده می‌خواسته به قسمتی از بدنش ضربه بزند.»

حنایشه آن را «ترور» نامید. این موضوع هم در بیانیه رسمی منتشر شده توسط الجزیره در محکومیت «قتل آشکار» ابو عاقله، به عنوان «ترور بدون ذره ای رحم» خطاب به جامعه جهانی برای مسئول دانستن نیروهای اسرائیلی تکرار شد.

ابو عاقله ظلم اسرائیل به فلسطینیان را برای بیش از پانزده سال برای الجزیره عربی گزارش و مستند کرده بود. برای فلسطینی‌هایی مثل من، روزنامه‌نگاری او مظهر شجاعت فلسطینی‌ها در مواجهه با رژیم وحشی اسرائیل بود. اما علی رغم موقعیت خاص ابو عاقله در میان فلسطینی‌ها و مطبوعات، عمر شاکر، مدیر اسرائیل و فلسطین دیده بان حقوق بشر، اظهار داشت که مرگ او غیرعادی نبوده است.

یکی، شباهت قابل توجهی به مرگ احمد ابو حسین و یاسر مرتجا، دو روزنامه نگار فلسطینی دارد که توسط تک تیراندازان اسرائیلی در حین پوشش تظاهرات راهپیمایی بزرگ بازگشت در سال ۲۰۱۸ مورد اصابت گلوله قرار گرفتند. در واقع، یک سال پیش در همین هفته، در جریان سرکوب بی امان اسرائیل.

در نوار غزه، جت‌های اسرائیلی ساختمانی حاوی دفاتر سازمان‌های خبری از جمله آسوشیتدپرس و الجزیره را با خاک یکسان کردند.

بر اساس گزارش سندیکای روزنامه نگاران فلسطینی (PJS)، پنجاه روزنامه نگار فلسطینی از سال ۲۰۰۰ تاکنون کشته شده اند. گزارشگران بدون مرز می‌گویند که حداقل ۱۴۴ روزنامه نگار توسط نیروهای اسرائیلی از جمله با گلوله، باتوم و نارنجک از سال ۲۰۱۸ زخمی شده اند.

فقط در ماه گذشته، یک شکایت رسمی توسط فدراسیون بین المللی روزنامه نگاران (IFJ)، سندیکای روزنامه نگاران فلسطین و مرکز بین المللی دادگستری فلسطینیان (ICJP) در رابطه با "هدف قرار دادن سیستماتیک" روزنامه نگاران فلسطینی توسط اسرائیل تسلیم شد.

به طور جداگانه، مرکز آزادی، توسعه و تحقیقات رسانه عیلام – عربی در سال گذشته به این نتیجه رسید که حملات و اعمال آزار و اذیت علیه خبرنگاران و کارکنان رسانه های اسرائیلی-فلسطینی که تظاهرات و خشونت در اسرائیل و سرزمین های اشغالی را پوشش می دهند، عمدتاً توسط نیروهای اسرائیلی انجام شده است.

همین چند روز پیش، سربازان اسرائیلی به خبرنگار محلی باسیل العدرا در روستای توانی در جنوب تپه های الخلیل حمله کردند و او را مجروح کردند او از دستور سربازان اسرائیلی به یک فلسطینی برای تخریب بنای ساخته شده توسط خود او خبر داد. زمانی که العدرا سعی کرد از آنها فلم بگیرد، سربازان از این کار احساس نارضایتی می کردند. هدف دقیقاً این است و در اینجا نهفته است: نابود کردن اسناد پاکسازی قومی و سرکوب سیستماتیک که نیروهای مسلح اسرائیل صورت می گیرد و آنها در آن شریک هستند، به طوری که آنها بتوانند با کاملاً بیگناه جلوه کرده و بدون ترس از کمترین پیگردی به کارشان ادامه دهند.

در آنجا ساخته شده است. زمانی که العدرا سعی کرد از آنها فلم بگیرد، سربازان ناراضی بودند. هدف در اینجا نهفته است: خفه کردن اسناد پاکسازی قومی و ظلم سیستماتیک که نیروهای اسرائیلی در آن درگیر هستند، به طوری که بتواند با حداقل آگاهی و پاسخگویی به صفر ادامه دهد.

تصادفی نیست که این اعمال خشونت آمیز در زمانی رخ می دهد که وضعیت سوء استفاده و جابه جایی اجباری فلسطینیان بسیار وخیم تر شده است. هفته گذشته، دادگاه عالی اسرائیل برای اخراج ۱۰۰۰ فلسطینی از مسافر یاتا، منطقه ای روستائی در تپه های الخلیل جنوبی که محل زندگی چندین روستای کوچک فلسطینی است، چراغ سبز نشان داد. این سلب مالکیت از منطقه ای است که قرار است برای استفاده نظامی به کار گرفته شود، یکی از بزرگترین جابه جایی فلسطینیان در دهه های اخیر است.

این هفته هفتاد و چهار سال از خشونت نکبه – فاجعه به زبان عربی – می گذرد که در آستانه تأسیس اسرائیل در سال ۱۹۴۸، ۷۵۰ هزار نفر را آواره کرد، هزاران نفر را کشت و صدها روستا را ویران کرد. نکبه یک اتفاق منحصر به فرد نبود. لحظه ای در تاریخ اما نشان دهنده آن است، در عوض، آنچه نشان دهنده روند مداوم خشونت و آوارگی است، این واقعیت است که نیروهای اسرائیلی سعی می کنند – و شکست می خورند – پنهان کنند.

شیرین ابو عاقله پیشتر گفته بود: «من روزنامه نگاری را برای نزدیک بودن به مردم انتخاب کردم. تغییر واقعیت ممکن است آسان نباشد، اما حداقل توانستم صدای آنها را به دنیا برسانم.» پس از مرگ او، مشخص می شود که گوش دادن به این صداها – و همچنین به فراخوان های آنها برای همبستگی تزلزل ناپذیر در مواجهه با تجاوزات اسرائیل چقدر مهم است.